

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. v právní věci žalobce: **J. Č.**, zast. JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Kostelní náměstí 233/1, Litoměřice, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2014, č. j. 39875/14/7001-21001-010435,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 6. 11. 2014 domáhal zrušení rozhodnutí Generálního finančního ředitelství (dále též „žalovaný“), ze dne 2. 9. 2014, č. j. 39875/14/7001-21001-010435 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 21. 11. 2013, č. j. 27284/13/5000-14305-711478, kterým byl zamítnut návrh na obnovu řízení ukončených

pravomocných rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 3. 4. 2009, č. j. 884/09-1300-200121, č. j. 885/09-1300-200121, č. j. 886/09-1300-200121 a č. j. 887/09-1300-200121 ve věci odvolání proti dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty vydaných Finančním úřadem v Berouně za zdaňovací období březen 2004, duben 2004, únor 2005 a březen 2005.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné pro nepřezkoumatelnost. Nepřezkoumatelnost vidí žalobce v tom, že se žalovaný nevypořádal se všemi důvody v odvolání uvedenými, jakož i s právní otázkou nových skutečností jako podmínky pro povolení obnovy řízení ve smyslu ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc.

[3] Žalobce brojí proti tvrzení žalovaného, že se v tomto případě nejedná o nové skutečnosti a že jeho žádost nesplňuje podmínky pro obnovu řízení. Žalobce namítá nedostatečnost posouzení nových předložených důkazů jako důvodu pro obnovu řízení. Žalobce namítá postup žalovaného týkající se nevypořádání se s podmínkou dodržení šestiměsíční lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení. Žalobce dále namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkou žalobce týkající se skutečnosti odůvodňující vydání dodatečných platebních výměrů na základě kontrolní zprávy, tedy namítá postup daňové kontroly. Dle žalobce není jasné, z čeho napadené rozhodnutí vychází.

III. Vyjádření žalovaného

[4] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 8. 1. 2015 navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný tvrdí, že se se všemi námitkami podrobně zabýval. Co se týče kontrolních zjištění obsažených ve zprávě o daňové kontrole, tak bylo v rozhodnutí podrobně vyličen, že v této fázi řízení nelze zkoumat, zda v původním daňovém řízení bylo při vydání rozhodnutí postupováno v souladu se zákonem.

[5] Žalovaný tak přezkoumával věc pouze v intencích § 117 odst. 1 daňového řádu, přičemž žalobce uplatňoval jako důvod existence nových skutečností pro povolení obnovy řízení skutečnost, že až dne 14. 1. 2013 zjistil, že mu u předmětného zboží byla doměřena daň z přidané hodnoty. Žalobce však již v odvolání, tak i v žádosti o přezkum dodatečných platebních výměrů namítal zejména chybné stanovení hodnoty agrochemikálií, tím je potvrzeno, že již dlouho před uvedeným datem věděl, že byla u zboží daň doměřena z přidané hodnoty. Žalovaný tvrdí, že tato skutečnost sama o sobě nemohla vést k nařízení obnovy pravomocně skončeného řízení. Jedná se o skutečnost, která nemohla být uplatněna v původním řízení, neboť v té době ještě nenastala (skutečnost existující v době rozhodování). Proto se nejedná o skutečnost, kterou by bylo možno, ve smyslu ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu, žádost odůvodnit, nehledě na otázku relevantnosti předkládaných dokladů k prokázání těchto tvrzení a především jakou skutečnost tvrzenou v předchozím daňovém řízení mají prokázat.

[6] Dle žalovaného je předpokladem pro obnovu řízení splnění podmínek v ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu, a pokud nebyla splněna první podmínka, pak bylo

nadbytečné zabývat se existencí dalších podmínek (časový test dodržení lhůty § 118 odst. 2 daňového řádu).

IV. Posouzení věci krajským soudem

[7] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění účinném pro rozhodovanou věc), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas, resp. v zákonné lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas.

[8] Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 18. 12. 2006 byla zahájena kontrola na dani z přidané hodnoty za všechna zdaňovací období let 2004 a 2005. Pracovníky správce daně bylo zjištěno, že žalobce v daňovém přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2004 uvedl zásoby na začátku roku 2004 v hodnotě 15.163.558 Kč a na konci roku 2004 jsou zásoby uvedeny ve výši 0 Kč. Přičemž úbytek zásob byl mimo jiné doložen potvrzením od společnosti GREYS GROUP s.r.o. o odebraných agrochemikáliích v množství 10.742 kg s prošlou expirací ze dne 3. 5. 2004. Za zdaňovací období k DPH březen 2004 byl odběr části zboží doložen dodacími listy č. 1 – 6 pro GREYS GROUP, s.r.o. v hodnotě 4.471.365,57 Kč společnosti zdarma, doměřená daň tak za měsíc březen 2004 činila 1.020.330 Kč. V měsíci dubnu 2004 se jednalo o DPH za odběr části zboží společnosti GREYS GROUP s.r.o. ve výši 3.177.518,83 Kč zdarma na základě dodacích listů č. 7 – 10, doměřená daň tak činila za duben 2004 705.615 Kč. Za únor 2005 odebrala na základě potvrzení společnost GREY GROUP s.r.o. agrochemikálie ve výši 8.994,75 kg s prošlou expirací ze dne 10. 5. 2005 a dodacími listy pro GREYS GROUP s.r.o. za zdaňovací období k DPH únor 2005 č. 1 – 4 na odběr části zboží v hodnotě 900.353,70 Kč zdarma, doměřená daň činila 171.068 Kč za měsíc únor 2005. V březnu 2005 bylo dle dodacích listů č. 5 – 8 za zdaňovací období k DPH březen 2005 společností GREYS GROUP, s.r.o. odebráno zboží v hodnotě 2.340.915,41 Kč zdarma, doměřená daň činila 445.517 Kč za měsíc březen 2005.

[9] Dne 11. 4. 2007 byl daňový subjekt vyzván k prokázání, jak bylo se zásobami naloženo. Dne 17. 5. 2007 uvedl žalobce do protokolu k uvedenému úbytku zásob, že se jednalo o staré zásoby, které měly prošlou expirací a dle nového zákona na ochranu rostlin nesmí být již použity k prodeji, byly vyřazeny z účetnictví v hodnotě 14.218.325 Kč. Jak je výše uvedeno žalobce doložil dodací listy od firmy GREYS GROUP, s.r.o. za rok 2004 a 2005 o odebrání agrochemikálií s prošlou expirací. 9. 7. 2007 však uvedl, že po takové době nemůže konkrétně ničím prokázat, že se opravdu jednalo o zásoby s prošlou expirací. Žalobce dále uvedl, že již nemá možnost jakkoli doložit, že agrochemikálie byly společnosti GREYS GROUP, s.r.o. opravdu dodány. Správce daně na základě žalobcem předložených důkazních prostředků doměřil daň z přidané hodnoty z částky za bezúplatně předané zásoby chemikálií společnosti GREYS GROUP, s.r.o. Žalobce podal odvolání proti všem vydaným dodatečným platebním výměrům, které Finanční ředitelství v Praze zamítlo. V rozhodnutích o odvoláních je zdůrazněno, že podaná odvolání směřují pouze proti dani stanovené z bezúplatného dodání zmíněných agrochemikálií, neboť odvolatel při jejich nákupu uplatnil nárok na odpočet a namítá nesprávné stanovení daně na výstupu. Žalobce podal žádost o přezkoumání

předmětných rozhodnutí o odvolání, které Ministerstvo financí nepovolilo. Žalobce podal dne 3. 6. 2009 k Městskému soudu v Praze žaloby týkající se všech zdaňovacích období, žaloby byly soudem odmítnuty. Dne 1. 2. 2013 podal žalobce správci daně návrh na povolení obnovy řízení. Odvolací finanční ředitelství vydalo zamítavé rozhodnutí, proti kterému se žalobce odvolal.

[10] V daném případě mezi žalobcem a žalovaným tkví hlavní spor v tom, zda žalovaný splňuje či nesplňuje podmínky pro obnovu řízení dle ustanovení § 117 a následující daňového řádu ve znění účinném pro projednávanou věc. Zdejší soud poukazuje na to, že v žalobě žalobce opakovaně užívá pojmu dodanění. Tento pojem zákonná úprava nezná, krajský soud z obsahu žaloby a ze správního spisu proto dovodil, že se jedná o doměření daně na základě ustanovení § 143 a násl. daňového řádu, tudíž soud v rozhodnutí následně užívá pouze pojmu doměření daně.

[11] Krajský soud zdůrazňuje, že současná právní úprava obnovy řízení je v podstatě totožná s právní úpravou obnovy řízení, jak byla koncipována v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Pro posouzení obnovy řízení podle daňového řádu jsou proto v zásadě použitelné právní názory správních soudů vztahujících se k témuž, jež byly již vysloveny v případech, na něž dopadal zákon o správě daní a poplatků (§ 54 a násl.).

[12] Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť se jedná, o tak závažnou vadu, že se jí soud musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek. Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat.

[13] Z rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu k tomuto tématu (srov. např. rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 76, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 27/2008 - 76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, a ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS) je zřejmé, že rozsudek je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, například pokud z něho jednoznačně nevyplývá, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla v kontextu podané správní žaloby posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí; pokud je jeho odůvodnění vnitřně rozporné, popřípadě je-li výrok v rozporu s odůvodněním; pokud z jeho výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Dále se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. I nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů je soudní judikaturou bohatě zmapována. Zmínit lze například rozsudky ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64, a ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245). Z nich se podává, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže například není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; dále z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě; proč považuje žalobní námitky za liché, mylné nebo vyvrácené; či proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy soud opomněl přezkoumat některou ze žalobních námitek

včas uplatněných, či obsahuje-li odůvodnění rozsudku toliko převzaté pasáže z publikovaného judikátu v jiné, skutkově i právně odlišné věci, aniž dále rozvádí dopad převzatých závěrů na konkrétní souzený případ a na samotné rozhodnutí ve věci. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu pak pro posouzení přezkoumatelnosti správních rozhodnutí platí v podstatě stejné podmínky, jako pro posouzení přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2012, č. j. 7 As 163/2012-18).

[14] Žádnou z výše uvedených vad krajský soud v napadeném rozhodnutí neshledal. Žalovaný se zabýval zejména otázkou povolení obnovy řízení, svou argumentaci vystavěl na skutečnostech, které byly zjištěny v předchozím řízení a to zcela v souladu se zákonem. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že se s celým případem důkladně seznámil a neopomenul žádné skutečnosti, které jsou v dané věci podstatné. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se zabýval žalovaný všemi námitkami. Krajský soud proto neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, která spočívá dle žalobce v nesrozumitelnosti a nejasnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Je zřejmé, že žalovaný výrok řádně odůvodnil, je zřejmé, kdo jsou účastníci řízení, neobsahuje žádnou vnitřní rozpornost v hodnocení žalovaného, když vede celá právní argumentace ke stejnému závěru. Krajský soud konstatuje, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

[15] V další části rozhodnutí se zdejší soud zabýval charakterem, účelem a smyslem obnovy řízení, jakožto mimořádného opravného prostředku. K charakteru obnovy řízení se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 14. 1. 2016, č. j. 1 Afs 226/2015- 45, který řekl, že „[o]bnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, kterým se zasahuje do pravomocného rozhodnutí. Situace, kdy obnova řízení může být nařízena nebo povolena, proto musí být skutečně mimořádná, a závažnost okolností, pro které má být řízení obnoveno, musí převážet nad zásadou právní jistoty. Obnova řízení neslouží k nápravě vad řízení či nezákonnosti daňového rozhodnutí a nepochybně, že správce daně vycházel v okamžiku vydání rozhodnutí z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Umožňuje pouze to, aby proběhlo nové řízení, ve kterém budou zohledněny skutečnosti, důkazy a jiné okolnosti, které vyšly dodatečně najevo a které zpochybnily dosud zjištěný skutkový stav.“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2014, č. j. 8 Afs 65/2013 – 52)

[16] Principem obnovy řízení je obnovení pravomocně ukončeného řízení a to na základě zákonem stanovených podmínek. Dle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu je možné obnovit řízení v případě zjištění nových podstatných skutečností, u kterých lze důvodně předpokládat, že by bylo rozhodnuto jinak, kdyby správce daně měl k dispozici informace, které se dozvěděl až později a nemohl se je dozvědět dříve. Důvody, pro které lze řízení obnovit, tak spočívají ve zjištění skutečnosti, které mají zásadní vliv na vydání rozhodnutí. Smyslem obnovy řízení je zohlednit skutečnosti významné pro správné zjištění skutkového stavu, které vyšly najevo až dodatečně po vydání rozhodnutí, avšak v době správního řízení již existovaly. K podmínkám pro obnovu řízení se vyjadřuje Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 29. 1. 2008, č. j. 2 Afs 98/2007 – 91: „...[je] nezbytné kumulativní naplnění tří základních podmínek. Jednak je to fakt, že vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, dále to, že tyto skutečnosti či důkazy nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve, a poslední podmínkou je, aby nové skutečnosti či důkazy mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, kterým bylo ukončeno řízení, o jehož obnovu jde.“

[17] Žalobce ve své žalobě namítá, že žalovaný nedostatečně posoudil nový důkaz o tom, že chemikálie byly zlikvidovány až v roce 2012 a žalobce poukazuje na to, že se o doměření daně z přidané hodnoty dozvěděl až v lednu 2013. Ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu jasně stanovuje, že se musí jednat o skutečnosti, které vyšly nově najevo a které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správcem daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí a všechny tyto podmínky musí být splněny kumulativně. Pro posouzení této otázky je podstatné určení momentu zdanitelného plnění. Zda již, v tomto případě, je momentem pro zdanitelné plnění předání agrochemikálií společnosti GREYS GROUP, s.r.o. nebo zda až samotný moment likvidace agrochemikálií.

[18] Předání agrochemikálií společnosti GREYS GROUP, s.r.o., jak vyplývá ze spisového materiálu, měl žalobce po provedené daňové kontrole doložit doklady, které by podložily jeho tvrzení týkající se likvidace zásob s prošlou expirací a že byly agrochemikálie společnosti GREYS GROUP s.r.o. skutečně dodány a společnost je přijala. Žádné doklady, které by prokázaly souvislost s agrochemickými výrobky, však žalobce nedoložil a správce daně doměřil daň z přidané hodnoty u zboží na základě vlastního zjištění z daňové kontroly a daň doměřil ze základu stanoveného ve výši nákladové ceny v souladu se zákonem č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a v souladu s již předloženými podklady v průběhu daňové kontroly. V této věci odkazuje zdejší soud na právní větu Nejvyššího správního soudu, která byla uveřejněna ve sbírce Nejvyššího správního soudu č. 1/2007, ročník č. 5, rozhodnutí č. 1022, kde Nejvyšší správní soud konstatuje, že „[d]aňové řízení, resp. dokazování v jeho průběhu, není založeno na zásadě vyšetřovací, ale na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí (§ 31 odst. 9 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků). Nebylo proto povinností správce daně tvrdit a prokázat, jaký byl úmysl účastníků smluvního vztahu a co sledovali uzavřením určité smlouvy.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2005, čj. 1 Afs 54/2004). Povinnost žalobce je doložit vše, co tvrdí, není to povinností správce daně. Správce daně tak postupoval dle zjištění prováděné daňové kontroly a dokladů, které žalobce během daňové kontroly doložil.

[19] Žalobce měl povinnost dle ustanovení § 10 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro zdaňovací období, uplatnit daň na výstupu, která vzniká dnem uskutečnění zdanitelného plnění. Uskutečnění zdanitelného plnění dle ustanovení § 9 odst. 1 písm. j) se za zdanitelné plnění považuje plnění uskutečněné bez úplaty dnem uvedeným ve smlouvě nebo převzetím, případně poskytnutím, a to tím dnem, který nastane dříve. V tomto případě se jedná o den převzetí zboží. Na základě daňové kontroly bylo zjištěno, že dne 3. 5. 2004 a dne 10. 5. 2005 byl potvrzen odběr agrochemikálií společností GREYS GROUP s.r.o. Tudíž následné tvrzení žalobce o tom, že odběr nemůže doložit a tvrzení, že se dozvěděl, že byly agrochemikálie zlikvidovány a u zboží byla doměřena daň z přidané hodnoty až v roce 2013 je zcela irrelevantní, jelikož zdanitelné plnění nastalo již předáním zboží, které měl správce daně podloženo na základě předložených dokumentů u daňové kontroly, ne až likvidací zboží. O následném doměření daně z přidané hodnoty u předmětného zboží, na základě probíhajících jednání o doměření daně a na základě zaslané zprávy o kontrole, žalobce věděl. Skutečnost, že likvidace proběhla až v roce 2012 proto nemůže být považována za novou skutečnost z toho důvodu, že její zjištění nemůže mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, nejedná se o skutečnost, která byla již během správního řízení známa a fakt, že má být provedena likvidace není možné považovat za novou skutečnost ani z toho důvodu, že z předání zboží k likvidaci bylo zřejmé, že v budoucnu k likvidaci dojde. Nejedná se tudíž o moment, který by byl pro doměření daně zásadní a tudíž ani pro obnovu řízení.

[20] Krajský soud konstatuje, že důvodem pro povolení obnovy řízení jak ve smyslu ustanovení § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků, tak ve smyslu ustanovení § 117 daňového řádu může být pouze taková skutečnost, která již existovala v době původního rozhodování správce daně o daňové povinnosti žalobce, a tudíž tak v souhrnu vytvářela skutkový stav, který v době vydání rozhodnutí již trval a k němuž tento opravný prostředek směřuje (viz srov. např. rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2007, č. j. 9 Ca 285/2005 – 34). V tomto případě se tudíž nejedná o novou skutečnost, která by existovala již v průběhu řízení a kterou by tak žalobce mohl uplatnit již dříve, jelikož nastala až po právní moci rozhodnutí správního orgánu. Krajský soud proto konstatuje, že v projednávané věci nebyly dány podmínky pro obnovu řízení ve smyslu ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

[21] K námitce žalobce týkající se nevypořádání lhůty pro podání žádosti žalovaným, krajský soud konstatuje, že přezkoumává napadené rozhodnutí dle ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v pozdějším znění, které uvádí, že soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí a byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost. Je pravdou, že žalovaný nevypořádal námitku lhůty. V této části je proto napadené rozhodnutí částečně nepřezkoumatelné. Krajský soud však dospěl k závěru, že tato částečná nepřezkoumatelnost není důvodem pro zrušení žalobou napadené rozhodnutí. Správní orgán v souladu se zákonem dostatečně posoudil podmínky pro obnovu řízení dle ustanovení § 117 daňového řádu a dospěl k závěru, že nejsou splněny věcné důvody pro nařízení obnovy řízení. Za této procesní situace bylo zcela nadbytečné, aby posuzoval dodržení lhůty pro podání žádosti, neboť není-li žádost věcně důvodná, tak ani její včasné podání není důvodem pro nařízení obnovy. Postup žalovaného proto nemohl poškodit žalobce a zasáhnout do jeho procesních práv a nemohl mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

[22] Žalobce taktéž namítá nejasnost v otázce týkající se vydání dodatečných platebních výměrů. Namítá nesprávný postup žalovaného v řízení o obnově řízení, když dle žalobce neuvádí v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zda zpráva o kontrole obsahuje či neobsahuje skutečnosti, na základě kterých byly dodatečné platební výměry vydány. K této námitce krajský soud uvádí, že v řízení o obnově řízení se správní orgán zabývá pouze tím, zda návrh splňuje podmínky pro obnovu řízení. V této věci soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který problematiku obnovy řízení vysvětluje např. v rozhodnutí ze dne 28. 5. 2008, č. j. 1 Afs 59/2008 – 58, kde vyslovil, že „[p]ři rozhodování o obnově řízení zkoumá správce daně jen to, zda je tu dán některý z důvodů obnovy podle § 54 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků; průběhem ani výsledkem vyměřovacího řízení se nad rámec těchto důvodů již nezabývá. Námitkou poukazující na vady vyměřovacího řízení proto nelze účinně zpochybnit zákonnost rozhodnutí ve věci obnovy řízení.“ Nejvyšší správní soud dále v rozhodnutí ze dne 28. 5. 2008, č. j. 1 Afs 59/2008 – 60 konstatuje, že „[p]ři rozhodování o nařízení či povolení obnovy řízení zkoumá správce daně jen to, zda v dané věci nastala skutečnost spadající do některého z těchto tří okruhů. Nepřísluší mu naproti tomu zabývat se nad rámec důvodů upravených v § 54 odst. 1 daňového řádu tím, zda v původním rozhodnutí byla správně vyložena užitá hmotněprávní norma, zda tomuto rozhodnutí předcházelo řádně vedené řízení, nebo jaký dopad mělo toto rozhodnutí na práva a povinnosti účastníků. Správce daně se při meritorním rozhodování o obnově řízení nemůže věnovat ničemu jinému než výkladu ustanovení § 54 daňového řádu.“

Soud zdůrazňuje, na základě výše uvedeného, že ve fázi obnovy řízení nelze zkoumat, zda v původním daňovém řízení vydané rozhodnutí je v souladu se zákonem. Není v dispoziční pravomoci žalovaného u návrhu na obnovu řízení zkoumat a posuzovat, zda existují či neexistují žalobcem namítané závady ve zprávě o daňové kontrole. Zdejší soud uvádí, že samotná zpráva o daňové kontrole jasně vymezuje a definuje důvody doměření daně a je zřejmé, na základě čeho byly dodatečné platební výměry vydány. U kontrolního zjištění dle zprávy o daňové kontrole je nesporné, že se doměření daně z přidané hodnoty týká odběru agrochemikálií, kdy v případě, že dojde k vyřazení zásob z důvodu bezplatného poskytnutí, základ daně z příjmu je třeba zvýšit o výdaje vynaložené na zakoupení vyřazených zásob. Žalobci tak byl zvýšen základ daně a na základě tohoto zjištění byl poté vydán dodatečný platební výměr.

[23] Krajský soud, na základě výše uvedeného, shledává, že návrh na obnovu řízení žalobce nesplňuje podmínky pro obnovu řízení dle ustanovení § 117 daňového řádu. Napadené rozhodnutí nenaplnuje znaky nepřezkoumatelnosti, žalovaný jednal při rozhodování o návrhu na obnovu řízení v souladu se zákonem a z těchto důvodů soud shledává žalobní námitky žalobce za nedůvodné a žalobu zamítá.

V. Shrnutí a náklady řízení

[24] S ohledem na vše shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou a zamítl ji postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci řízení s takovým postupem soudu vyjádřili souhlas, resp. v zákonné lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas.

[25] Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2015 č.j. 7 Afs 11/2014-47).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. března 2016

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu